

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie **H. G.**,
skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 18 stycznia 2024 r.,
w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
kasacji Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego,
od wyroku Sądu Rejonowego w Chorzowie
z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. akt VII K 833/22,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o
karze grzywny i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Chorzowie do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Chorzowie, orzekając w trybie art. 335 § 2 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k., wyrokiem z dnia 25 stycznia 2023 r., VII K 833/22, uznał H. G. za winnego czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k., za który – na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. – wymierzył mu karę 50 stawek

dziennych grzywny, po 30 zł każda (pkt 1). W wyroku zawarto również rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody (pkt 2) i kosztów procesu (pkt 3). Powyższy wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się.

Kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść skazanego. Skarżący zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego H. G. i wymierzenie uzgodnionej z nim kary grzywny, co doprowadziło do rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 37a § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym w dacie orzekania, poprzez orzeczenie wobec oskarżonego za przypisany mu czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, tj. poniżej granicy wskazanej w treści tego przepisu, która nie mogła być niższa od 100 stawek dziennych”. Formułując taki zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Chorzowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Wyrokując w trybie art. 335 § 2 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k. Sąd Rejonowy w Chorzowie dopuścił się rażącej obrazę przepisów wskazanych w zarzucie kasacji, mającej istotny wpływ na treść wyroku. Zaakceptował bowiem błędny wniosek prokuratora (k. 86) i zgodnie z jego treścią orzekł karę grzywny w wymiarze niższym, niż było to dopuszczalne zgodnie z przepisami prawa materialnego zastosowanymi w zaskarżonym wyroku.

W tej sprawie miał zastosowanie art. 37a k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020 r. do dnia 30 września 2023 r., tj. nadanym ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 – art. 38

pkt 1 (Dz. U. 2020, poz. 1086 ze zm.). Tym samym taka treść, jak nadana tą ustawą, obowiązywała w czasie czynu (daty mieszczące się w okresie od dnia 24 sierpnia 2022 r. do dnia 20 września 2022 r.), jak i wyrokowania przez Sąd I instancji (25 stycznia 2023 r.).

Zgodnie z art. 37a § 1 k.k. w brzmieniu mającym zastosowanie w tej sprawie, jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę nie niższą od 100 stawek dziennych, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek. Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. sprawca przestępstwa kradzieży, które zarzucono i przypisano skazanemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, a więc tylko karze pozbawienia wolności nieprzekraczającej 8 lat. Sąd Rejonowy w Chorzowie orzekł wobec skazanego także środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody, zastosowanie art. 37a § 1 k.k. było zatem dopuszczalne. Jednakże stosując ten przepis i wymierzając karę grzywny, Sąd Rejonowy był uprawniony wyłącznie do określenia jej wymiaru co najmniej jako 100 stawek dziennych. Orzekając karę 50 stawek dziennych grzywny, orzekł karę poniżej ustawowego zagrożenia, wyznaczonego przez art. 37a § 1 k.k.

Wymierzenie kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego w przepisach prawa materialnego, bez wskazania szczególnej podstawy do takiego ukształtowania rozstrzygnięcia co do kary, stanowi rażące naruszenie prawa. Sytuacja taka zawsze ma wpływ na treść wyroku (zob. wyroki Sądu Najwyższego z: dnia 28 stycznia 2021 r., II KK 412/20; dnia 18 marca 2020 r., IV KK 10/20; dnia 5 lutego 2013 r., III KK 228/12). Powyższy pogląd pozostaje aktualny nie tylko w przypadku wymierzenia kary poniżej ustawowej granicy zagrożenia określonej w przepisie normującym dany typ przestępstwa, ale również poniżej progu określonego w przepisie regulującym wymiar kary w określonych sytuacjach, takim jak właśnie art. 37a § 1 k.k.

W tej sprawie uchybienie Sądu Rejonowego miało charakter rażący i w sposób istotny wpłynęło na treść prawomocnego wyroku, gdyż w jego wyniku H. G. wymierzono mniejszą liczbę stawek dziennych grzywny niż winno to nastąpić w

sytuacji prawidłowego zastosowania przepisów prawa materialnego. Ten wpływ uwidacznia się zatem w tym, iż skazany ponosi za swój czyn dolegliwość inną niż została przewidziana w ustawie, w odniesieniu do okoliczności tej sprawy – zbyt łagodną.

Przeprowadzając postępowanie ponownie Sąd Rejonowy będzie zobowiązany uczynić zadość treści norm prawa procesowego i materialnego, mających wpływ na kształt rozstrzygnięcia.

Zgodnie z wnioskiem prokuratora Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny i tylko w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji wyroku.

[PGW]

[ał]